

ger Hensyn til den specielle Klasse af Huusmænd og heller ikke til Gaardmændene, men til samtlige Beboere i Communen — da der dog er Mulighed for, at i alt Fald Enkelte nære Tvivl om, hvorvidt den Afgjørelsesmaade, som er truffen, er en saadan, at den kan bestaae med deres Ret eller den gjør Indgreb deri. Det er nu klart nok, at om jeg feiler i denne Opfattelse af Endringsforslagets Nødvendighed eller om jeg har Ret, vil afhænge af, om det maa erkjendes at kunne være tvivlsomt, om ikke enhver enkelt Beboer i et Sogn maa have en Ret til at faae sig udlagt en Deel af den Sognet tilkjendte Udmarksjord; thi maa dette blot ansees for tvivlsomt, troer jeg, at den Bestrægtning vil bisælbes af det høitærede Thing, at det ikke gaaer an at give en Lov, uden tillige at forbeholde Vedkommende Ret til at kunne faae Spørgsmaalet afgjort ved Dom. Det ærede Medlem for Njøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimestad) har under Sagens første Behandling givet et særdeles værdifuldt Bidrag til Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, og der er Meget af det, han udtalte, hvori jeg kan slutte mig til ham; men idet jeg erkjender baade Vægten af det, han i det Hele sagde, og ogsaa den store Indflydelse, som de enkelte Momenter, han anførte, for en stor Deel maatte have, er der dog ikke Allet, hvori jeg ikke kan samstemme med ham. Navnlige kan jeg ikke samstemme med hans Udtalelser, forsaavidt de gif ud paa at bevise, at Loven fastsætter et i sig selv ikke rigtigt Princip ligeoverfor Eiendomsbesidderne, thi min Mening er ikke, at det skulde være et Indgreb i de forskjellige Beboeres Ret at lade denne Lov — som jeg forresten anseer for meget hensigtsmæssig — udkomme, som den er, men jeg finder, at der er stærke Tvivlsgrunde, som maae gjøre det betænkeligt ved en Lov at fastslaae, at Jorden skulde tillægges Communen, idet man derved ubeløkker de Personer, som dog efter disse Tvivlsgrunde kunde ansee sig berettigede til en Anpart i dem, og derfor finde sig foranledigede til at ønske Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene. Jeg maa ret bede det høitærede Thing lægge Mærke til, at hvad jeg nu skal tillade mig at anføre, ikke maa betragtes som Grunde, der efter min Opfattelse ere afgjørende til Fordeel for de enkelte

Beboere og mod at overlade Jorderne til Communen, men at jeg kun anfører det som Tvivlsgrunde, der vise, at man skal være varsom med at gaae ind paa ved Lov at fastsætte en Ordning, mod hvis Retfærdighed der kan anføres stærke Tvivlsgrunde. Efter det Standpunkt, jeg indtager til Loven, vil man ogsaa let indsee, at det ikke kan være min Plan at føre den høitærede Thing ind i dybtgaaende juridiske Undersøgelser; jeg skal ikke indlade mig paa at løse Spørgsmaalet, men kun tillade mig at fremstille for det høie Thing de Omstændigheder, som gjøre, at det maa ansees for tvivlsomt, om ikke Beboerne kunde have en Ret til en bestemt Andeel af disse Jorder. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds erklærede, at hans Udgangspunkt var den kongelige Resolution af 25de August 1842; for mig er Udgangspunktet — men dette har i Grunden ikke nogen sær Betydning for min Stilling til Sagen — Resolutionen af 30te Mai 1832, som, efter at Brugsrettighed til Græsning og Lyngslet havde fundet Sted fra umindelige Tider, bestemmer, at nu skulde Fællesflabet i Eiendom og Brug ophøre, og en Fordeling finde Sted. Idet det, som sagt, kun er Tvivlsgrunde, jeg reiser, skal jeg fremføre, at denne Resolution af 30te Mai 1832 siger, at der til Brugerne skal udlægges et Areal af disse Udmarksjorder som Vederlag for den Brugsret, de have haft. Jeg vil altsaa bede de Herrer lægge Mærke til, at denne Resolution ikke siger, at de skulle have Erstatning for Brugsretten, men at der skal tillægges dem for den Brugsret, de hidtil have haft, et passende Areal til Eiendom; dette er min første Tvivlsgrund. Det er fremdeles bestemt, — og dette er en vigtig Omstændighed — at Sognene selv skulle bære Udgifterne ved den specielle Fordeling af Arealen i Sognene. Det kan vel siges, at dette hentyder særdeles stærkt paa, at der netop er Tale om at tillægge enhver Beboer en Andeel deraf. Saa kommer Resolutionen af 25de August 1842. Den gjør i Grunden ingen Forandring i dette Forhold, den henholder sig dertil, men gjør dog vistnok meget væsentlige Forandringer, saaledes som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds omtalte, men disse gaae i en anden